

Capítol III

Torno a ser aquí. Com us vaig prometre, he reflexionat molt aquests dies i he arribat a la conclusió que la meua vida hauria pogut ser molt diferent amb un amo influenciable. Es veu que, quan era petita, era bastant rara -o això opinaven els entesos- i tothom deia que era esbojarrada i que no serviria mai per menar un ramat d'ovelles. Fins i tot el pare d'en Jordi, que també era pastor, li preguntava al meu amo què en pensava fer de mi.

En Jordi, que és tossut, no va cedir. Va dir que ell era el que em donava el menjar i que seria ell qui decidiria. Segons en Jordi, calia deixar-me madurar. Ell d'això n'entén perquè sempre tria la fruita madura! Diu que és la millor que hi ha! A mi no m'agarada la fruita així que suposo que serà veritat però no us ho puc confirmar.

El cas és que ell veia alguna cosa als meus ulls que li feia pensar que valia la pena confiar en mi. Ho va veure ell i ningú més, tot s'ha de dir! Aquell estiu em va dur a engegar les ovelles amb altres gossos. Jo tenia moltes ganes de jugar i era molt desconfiada però en Jordi em deixava fer. No em deia res, només m'observava. I això que jo no fotia ni brot.

Alguna cosa més devia fer?, us preguntareu. Evidentment, però ho explicaré un altre dia. Ja em perdoneu però ara mateix us haig de deixar. M'haig de prendre la pastilla per la circulació. Estic cansadota. Però seguiré.